

OPINIE

Studeren met autisme. Het werkt!

Deze week is het Autismeweek met als thema 'Autisme werkt'. Studeren met autisme werkt ook, zo weet de Groningse student Douwe Wilts.

DOUWE WILTS

Op dertienjarige leeftijd verliet ik de basisschool met als eindadvies vmbo-basis met leerwegondersteuning en begon ik aan mijn middelbare schoolcarrière op het slechthorenden onderwijs. Ik kon moeilijk meekomen met mijn klasgenoten en dan kreeg ik ook nog eens huiswerk mee. Ik was thuis dan ook regelmatig overprikkeld en driftig. Kortom, het werd tijd om eens met de schoolpsycholoog te gaan praten. Deze besloot na een paar gesprekken met mij dat ik door de diagnostische molen moest en zo kwam ik bij de GGZ terecht, alwaar eerst de diagnose 'kenmerken van autisme' werd gesteld en later echt de diagnose 'autisme'. Hoewel die diagnose niet geheel onverwacht kwam, was het toch een schok voor mij.

Op het slechthorenden onderwijs, de Groninger Dr. J. de Graafschool, wisten ze gelukkig goed hoe ze mij, ondanks mijn autisme, konden laten opbloeien. Met name het wegvallen van de tijdsdruk achter toetsen heb ik als zeer nuttig ervaren. Als ik tien rekensommen in tien minuten kon maken dan was dat heel mooi, maar als ik er een kwartier over deed was dat ook geen probleem.

Nadat ik eerst een schakelklas met goed gevolg had doorlopen, mocht ik aan vmbo-kader beginnen. De docenten hadden gezien hoe gemotiveerd ik was en durfden het daarom aan. Zij zagen het in mij, en dat is ontzettend belangrijk: een leraar die het in je ziet. De resultaten waren dusdanig goed dat ik na verloop van tijd verder ging met vmbo-tl, wat vroeger de mavo was. Uiteindelijk heb ik dat hele vmbo niet afgemaakt, omdat ik het gevoel kreeg dat mijn uitdagingen elders lagen. Ik stroomde, nog steeds op het slechthorenden onderwijs, in de derde klas van de havo in. Deze opleiding heb ik, deels op het volwassenenonderwijs, wel afgemaakt, al heb ik over de laatste twee jaar drie jaar gedaan. Daar stond ik dan, twintig jaar jong en een havodiploma op zak. Maar ja, of hbo

'Hoewel het een aardige docent was, werd ik na tien minuten doodmoe.' FOTO SHUTTERSTOCK

RUG werkt erg mee om studie mogelijk te maken

nu wel iets voor mij was...?

Ik wilde veel liever Nederlands gaan studeren. Daartoe moest ik eerst drie vakken op vwo-niveau volgen en daar eindexamen in doen en 21 worden. Ik volgde Nederlands, Engels en geschiedenis. Ook de docenten op het volwassenenonderwijs zagen het in mij en hadden er alle vertrouwen in dat ik zou slagen. Nederlands was natuurlijk geen enkel probleem, met een paar bijlesjes heb ik mij succesvol door het vak Engels geworsteld, maar geschiedenis was toch lastiger.

Ik kreeg namelijk geschiedenis van een docent die nogal druk was. Hij rende de halve les door de klas, was dan weer voorin iets op een *whiteboard* aan het schrijven, spurtte dan weer naar de achterkant van het lokaal om iets op een historische landkaart aan te wijzen. En hoewel het een aardige docent was, werd ik na tien minuten doodmoe. Na een

paar maanden kwam ik dan ook met oververmoeidheid bij de huisarts terecht. De huisarts heeft mij, mede op advies van de psychiater, aan de Ritalin gezet. Het bevalt mij nog steeds fantastisch! Door deze medicatie komen er minder prikkels binnen en heb ik minder moeite met drukke situaties. Ik kon het vwo afronden en studeer inmiddels al bijna zes jaar Nederlands.

De Rijksuniversiteit Groningen werkt erg mee om de studie voor mij mogelijk te maken. De aanpassingen die nodig zijn, zijn eigenlijk simpel. Ik doe veertig studiepunten per jaar in plaats van zestig. Tentamens maak ik op een aparte kamer en ik krijg extra tijd. Als ik weer eens bijna overspannen raak, mag ik essays en dossieropdrachten later inleveren. Inmiddels ben ik een bijna afgestudeerd neerlandicus. En ondanks mijn gebreken ben ik gelukkig!

Douwe Wilts (26) woont in Groningen en studeert daar Nederlandse Taal en Cultuur. Vorige week hield hij bij Studium Generale in Leeuwarden een lezing over autisme en onderwijs. Dit is een samenvatting.